AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 261/2012/EU RENDELETE

(2012. március 14.)

az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatok tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 42. cikke első bekezdésére és 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) A tej és tejtermékek közös piacszervezését – amelyet jelenleg a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ([4]) tartalmaz – egymást követően többször megújították a piacorientáltság előmozdításának céljával, vagyis hogy a mezőgazdasági termelők az árjelzések alapján döntsenek arról, hogy mit és milyen mennyiségben termelnek, a tejágazat versenyhelyzetének és a globalizálódó kereskedelemben való fenntarthatóságának erősítése érdekében. Ezért a közös agrárpolitika kiigazításáról és a 247/2006/EK, a 320/2006/EK, az 1405/2006/EK, az 1234/2007/EK, a 3/2008/EK és a 479/2008/EK rendelet módosításáról, továbbá az 1883/78/EGK, az 1254/89/EGK, a 2247/89/EGK, a 2055/93/EGK, az 1868/94/EK, a 2596/97/EK, az 1182/2005/EK és a 315/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 72/2009/EK tanácsi rendelettel ([5]) (a KAP állapotfelméréséhez kapcsolódó 2008–2009. évi reform) döntés született a tejkvóták fokozatos növeléséről a tejkvótarendszer 2015-ig történő zökkenőmentes megszüntetése érdekében.

(2) A 2007 és 2009 közötti időszakban rendkívüli fejlemények zajlottak le a tej- és tejtermékágazat piacain, amelyek végül 2008/2009-ben árzuhanáshoz vezettek. Először a szélsőséges óceániai időjárási körülmények következtében nagymértékben visszaesett a kínálat, ami az árak gyors és jelentős emelkedésével járt. Bár a világpiacon megkezdődött a kínálat élénkülése és az árak közeledése a szokásos szinthez, a kibontakozó pénzügyi és gazdasági válság hátrányosan befolyásolta az Unió tejtermelőit, és súlyosbította az áringadozást. A nyersanyagárak emelkedése miatt számottevően megnövekedtek a takarmány- és egyéb termelési költségek, többek között az energiaköltségek. Ezután visszaesett a világpiaci és az uniós kereslet, ideértve a tej és a tejtermékek iránti keresletet is, miközben az uniós termelés stabil maradt, aminek következtében az uniós árak a biztonsági háló alacsonyabb szintjére zuhantak. A tejágazat nyersanyagárainak ez a jelentős visszaesése azonban nem teljes mértékben nyilvánult meg alacsonyabb fogyasztói árakban, aminek következtében a legtöbb tejágazati termék és ország esetében a feldolgozóágazatokban szélesedett a bruttó árrés, és megakadályozta, hogy a kereslet igazodjon az alacsonyabb nyersanyagárakhoz, lelassította az árak helyreállását, és súlyosbította az alacsony áraknak a tejtermelőkre gyakorolt hatását, ami számos tejtermelő gazdasági életképességét komoly veszélybe sodorta.

(3) A tejtermékek piacán kialakult nehéz helyzetre válaszul 2009 októberében létrejött a tejágazattal foglalkozó magas szintű szakértői csoport, hogy a tejkvóták 2015. évi megszűnésének összefüggésében megvitassa a tej- és tejtermékágazatban szükséges közép- és hosszú távú intézkedéseket, amelyek hozzájárulnának a piac és a tejtermelői bevételek stabilizálásához, valamint növelnék az ágazat átláthatóságát.

(4) A szakértői csoport szóbeli és írásbeli észrevételeket kapott a mezőgazdasági termelőket, a tejfeldolgozókat, a nagy- és a kiskereskedőket, valamint a fogyasztókat, tehát a tejipari ellátási lánc szereplőit képviselő fő európai érdekcsoportoktól. Emellett a szakértői csoport munkájához hozzájárultak felkért tudományos szakértők, harmadik országok képviselői, a nemzeti versenyhatóságok és a bizottsági szolgálatok is. A tejipari ágazat képviselőinek részvételével 2010. március 26-án konferenciára került sor, amelynek keretében az ellátási lánc számos szereplője adhatott hangot véleményének. A szakértői csoport 2010. június 15-én terjesztette elő jelentését. A jelentés elemezte a tejágazat aktuális helyzetét, és számos ajánlást fogalmazott meg a szerződéses kapcsolatokra, a termelők tárgyalási pozíciójára, a szakmaközi szervezetekre, az átláthatóságra (és azon belül az európai élelmiszerár-megfigyelési eszköz továbbfejlesztésére), a piaci intézkedésekre és határidős ügyletekre, a forgalmazási előírásokra és az eredetmegjelölésre, az innovációra és a kutatásra vonatkozóan. Ez a rendelet ezek közül első lépésként az első négy kérdéssel foglalkozik.

([1]) HL C 218., 2011.7.23., 110. o.
([2]) HL C 192., 2011.7.1., 36. o.
([3]) Az Európai Parlament 2012. február 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. február 28-i határozata.
([4]) HL L 299., 2007.11.16., 1. o.
([5]) HL L 30., 2009.1.31., 1. o.

(5) A szakértői csoport megállapította, hogy a tejtermelő és -feldolgozó ágazatok az egyes tagállamokban jelentősen eltérnek. Emellett az egyes tagállamokon belül is nagy különbség van a piaci szereplők helyzetében és tevékenységi körönként is. Sok esetben azonban alacsony a kínálat koncentrációja, aminek következtében az ellátási láncon belül nincs egyensúlyban a mezőgazdasági termelők és a tejüzemek tárgyalási pozíciója. Ez az egyensúlyhiány tisztességtelen kereskedelmi gyakorlathoz vezethet: mindenekelőtt a mezőgazdasági termelők a szállítás időpontjában gyakran nem tudhatják, hogy milyen árat kapnak a tejért, mert az árat a tejüzemek gyakran jóval később, az elért hozzáadott érték alapján állapítják meg, amelyet a mezőgazdasági termelők többnyire nem tudnak befolyásolni.

(6) Ily módon az egész ellátási láncban problémát jelent az ártranszmisszió, különösen ami a mezőgazdasági termelőknek fizetett árat illeti, amelynek szintje általában nem követi a termelési költségek növekedését. Ennek ellenére 2009-ben a tejkínálat nem igazodott azonnal az alacsonyabb kereslethez. Sőt, néhány nagy tejtermelő tagállamban a termelők az alacsonyabb árakra válaszul az előző évinél többet termeltek. Az ellátási láncban a hozzáadott érték nagyobb mértékben a feldolgozóágazatokban, főként a tejüzemeknél és a kiskereskedőknél koncentrálódott, olyan végső fogyasztói árban, amely a tejtermelőknek kifizetett árban nem tükröződött. A tejágazati ellátási lánc összes szereplőjét, köztük a forgalmazási ágazat szereplőit is ösztönözni kell arra, hogy működjenek együtt ezen egyensúlyhiány kezelése érdekében.

(7) A tejüzemek esetében a részükre az adott időszakban szállított tejmennyiségeket nem mindig tervezik jól. Még a tejipari szövetkezetek (amelyek mezőgazdasági termelők tulajdonában vannak, feldolgozólétesítményekkel rendelkeznek és az Unióban termelt nyers tej 58 %-át dolgozzák fel) esetében is előfordulhat, hogy a kínálatot nem igazítják a kereslethez: a mezőgazdasági termelőket kötelezik arra, hogy az általuk termelt tej teljes mennyiségét a szövetkezetükbe szállítsák, és a szövetkezet köteles a teljes mennyiséget elfogadni.

(8) Nem gyakori, hogy a szállítás előtt a felek alapelemeket tartalmazó mintaszerződést kötnek. Pedig az ilyen szerződések segíthetnek megerősíteni a tejágazati ellátási lánc szereplőinek felelősségét, és segíthetnek annak tudatosításában, hogy a piac jelzéseit jobban figyelembe kell venni, javítani kell az ártranszmissziót, és a kereslethez kell igazítani a kínálatot, valamint segíthetnek egyes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elkerülésében.

(9) Az ilyen szerződésekre vonatkozó uniós jogi szabályozás hiányában a tagállamok saját szerződési jogi rendszerükön belül kötelezővé tehetik ezen szerződések alkalmazását, feltéve, hogy egyidejűleg betartják az uniós jogszabályokat, és mindenekelőtt szem előtt tartják a belső piac és a közös piacszervezés megfelelő működését. Tekintettel arra, hogy a szerződési jogra vonatkozóan nagyok az eltérések az Unióban, a szubszidiaritás érdekében ennek a döntésnek a tagállamok hatáskörében kell maradnia. Ugyanazon feltételeknek kell vonatkozniuk a nyerstej-szállításra egy adott területen belül. Ezért amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy a területén belül a mezőgazdasági termelők csak írásbeli szerződés alapján szállíthatnak a feldolgozóknak, akkor ezt a kötelezettséget a más tagállamból szállított nyers tejre is alkalmazni kell, a más tagállamba szállított nyers tejre azonban nem szükségképpen kell alkalmazni. A szubszidiaritás elvével összhangban továbbra is a tagállamoknak kell dönteniük annak előírásáról, hogy az első felvásárló az ilyen szerződésekre vonatkozóan köteles-e írásbeli ajánlatot tenni a mezőgazdasági termelőnek.

(10) Az ilyen szerződésekre vonatkozó megfelelő minimumszabályok, valamint a belső piac és a közös piacszervezés jó működésének biztosítása érdekében uniós szinten meg kell határozni néhány, az említett szerződések alkalmazására vonatkozó alapfeltételt. Ezeket az alapfeltételeket azonban szabadon kell megtárgyalni. Ugyanakkor annak érdekében, hogy egyes tagállamokban, ahol a rendkívül rövid távú szerződések használata igen elterjedt, erősödjön a tejpiac stabilitása és a tejtermelők felvevőpiaca, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok előírhassák minimális szerződési időtartamoknak az ilyen szerződésekbe és/vagy ajánlatokba való belefoglalását. Ez a minimális időtartam azonban csak az első felvásárlók és a tejtermelők közötti szerződésekre, illetve az első felvásárlók által a tejtermelőknek adott ajánlatokra írható elő. Emellett nem hátráltathatja a belső piac megfelelő működését, és lehetővé kell tenni, hogy a tejtermelők elvessék vagy visszautasítsák a minimális időtartam alkalmazását. Az alapfeltételek közül fontos, hogy a szállításért fizetendő árat a szerződésben – a szerződő felek választása szerint – rögzített árként vagy bizonyos tényezőktől, mint például a szállított nyers tej mennyiségétől, minőségétől vagy összetételétől függő változó árként lehessen meghatározni, annak kizárása nélkül, hogy egyetlen szerződésen belül kombinálják a bizonyos mennyiségre meghatározott rögzített árat és a szállított nyers tej további mennyiségére megállapított, képlet alapján számított árat.

(11) Azokat a tejipari szövetkezeteket, amelyek alapszabálya és az ezen alapuló szabályai és határozatai tartalmaznak az e rendeletben meghatározott szerződéses alapfeltételekhez hasonló hatással járó szabályokat, az egyszerűség érdekében mentesíteni kell azon követelmény alól, hogy írásbeli szerződést kelljen kötniük.

(12) A fentiekben meghatározott, szerződésen alapuló és olyan rendszer hatékony működésének megerősítése érdekében, amelyben a tejet köztes szereplők gyűjtik össze a mezőgazdasági termelőktől és szállítják a feldolgozókhoz, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett rendszert ezen közvetítőkre vonatkozóan is alkalmazzák.

(13) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 42. cikke előírja, hogy az uniós versenyszabályok a mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére csak olyan mértékben vonatkoznak, ahogyan azt az Európai Parlament és a Tanács az EUMSZ 43. cikke (2) bekezdésének keretében meghatározza, amely utóbbi cikk pedig előírja a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozását.

(14) A termelés életképes fejlesztésének és így a tejtermelők megfelelő életszínvonalának biztosítása érdekében meg kell erősíteni tárgyalási pozíciójukat a tejfeldolgozókkal szemben, aminek eredményeként az ellátási láncban meg kell valósulnia a hozzáadott érték méltányosabb eloszlásának. Ezért e közös agrárpolitikai célok megvalósítása érdekében az EUMSZ 42. cikkének és 43. cikke (2) bekezdésének megfelelően rendelkezni kell arról, hogy a kizárólag tejtermelők által alkotott termelői szervezetek vagy ezek társulásai – tagjaik összessége vagy azok egy része termelésének vonatkozásában – közös tárgyalásokat folytathassanak a tejüzemekkel a szerződéses feltételekről, többek között az árról. Ez a rendelkezés azonban csak azokra a termelői szervezetekre vonatkozhat, amelyek kérik és meg is kapják az 1234/2007/EK rendelet 122. cikke szerinti elismerést. E rendelkezés ezenkívül nem vonatkozhat azokra az elismert termelői szervezetekre – a szövetkezeteket is beleértve – amelyek tagjaik teljes nyerstej-mennyiségét feldolgozzák, mivel a tagok nem szállítanak nyers tejet más feldolgozóknak. Emellett rendelkezni kell annak lehetőségéről, hogy a nemzeti jog alapján elismert meglévő termelői szervezeteket e rendelet értelmében *de facto* elismerjék.

(15) A szövetkezetek hatékony működése aláásásának elkerülése, valamint az egyértelműség érdekében rögzíteni kell, hogy amennyiben a mezőgazdasági termelő valamely szövetkezet tagjaként köteles az általa termelt tej teljes mennyiségére vagy egy részére vonatkozóan a szövetkezet alapszabályában vagy az azon alapuló szabályokban vagy határozatokban megállapított feltételek szerinti nyers tejet szállítani, e feltételek nem képezhetik a termelői szervezetek tárgyalásainak tárgyát.

(16) Továbbá – a hatékony tejpiaci verseny fenntartása érdekében – ezt a lehetőséget az uniós termelés és a tárgyalások által érintett tagállam termelése százalékos arányában meghatározott megfelelő korlátokhoz kell kötni. A tagállami termelés százalékos arányában meghatározott korlátozást először a termelő tagállamban, illetve az egyes termelő tagállamokban termelt nyers tej mennyiségére kell alkalmazni. Ugyanazt a százalékos korlátot kell alkalmazni a bármely rendeltetési tagállamba szállított nyers tej mennyiségére is.

(17) Az oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM) és az oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ) – különösen a kiszolgáltatott vidéki régiók esetében fennálló – jelentőségére tekintettel, valamint a hozzáadott érték biztosítása és a minőség – konkrétan az OEM vagy OFJ által védett sajtok minősége – fenntartása érdekében és a tejkvótarendszer megszűnésével összefüggésben lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok szabályokat alkalmazzanak a meghatározott földrajzi területen előállított ilyen sajtok kínálatának szabályozására. A szabályoknak az adott sajt előállítási folyamatának egészére ki kell terjedniük, és azokat szakmaközi szervezetnek, termelői szervezetnek vagy a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet [1] szerinti csoportnak kell kérelmeznie. Ezeket a kérelmeket az e sajthoz felhasznált tejmennyiség nagy többségét képviselő tejtermelők nagy többségének, illetve szakmaközi szervezetek és csoportok esetén a termelt sajtmennyiség nagy többségét képviselő sajttermelők nagy többségének kell támogatniuk. Továbbá az előírásokat szigorú feltételekhez kell kötni, különösen annak érdekében, hogy ne sérüljön a termékek más piacokon való forgalmazása, és biztosított legyen a kisebbségi jogok védelme. A tagállamoknak a kiigazított szabályokat haladéktalanul közzé kell tenniük és meg kell küldeniük a Bizottságnak, biztosítaniuk kell a rendszeres ellenőrzéseket, meg nem felelés esetén pedig a szabályokat hatályon kívül kell helyezniük.

(18) Néhány ágazatban uniós szintű szabályokat vezettek be a szakmaközi szervezetekre vonatkozóan. Ezek a szervezetek hasznosnak bizonyulhatnak az ellátási lánc szereplői közötti párbeszéd, valamint a legjobb gyakorlatok és a piaci átláthatóság előmozdítása terén. Ezeket a szabályokat a tej- és tejtermékágazatban is alkalmazni kell, azokkal a rendelkezésekkel együtt, amelyek versenyjogi szempontból tisztázzák e szervezetek helyzetét, feltéve, hogy az említett szervezetek magatartása nem torzítja a versenyt vagy a belső piacot, és nem befolyásolja hátrányosan a mezőgazdasági piacok közös szervezésének jó működését. A tagállamoknak valamennyi érintett gazdasági szereplőt ösztönözniük kell a szakmaközi szervezetekben való részvételre.

(19) Annak érdekében, hogy követni tudja a piaci fejleményeket, a Bizottságnak megfelelő időben tájékoztatást kell kapnia a nyerstej-szállítások mennyiségéről. Ezért indokolt rendelkezni arról, hogy az első felvásárló rendszeresen közölje ezeket az információkat a tagállamokkal, a tagállam pedig értesítse erről a Bizottságot.

(20) A tagállamoknak a szerződésre irányuló tárgyalásokra, a termelői szervezetek és társulásaik, illetve a szakmaközi szervezetek elismerésére, valamint a tej- és tejtermékágazaton belüli szerződéses kapcsolatokra vonatkozóan is

[1] HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

értesíteniük kell a Bizottságot e rendelet alkalmazásának nyomon követése és elemzése érdekében, különösen azon jelentések elkészítése céljából, amelyeket a Bizottságnak a tejpiac fejlődéséről az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjesztenie.

(21) Az e rendeletben megállapított intézkedéseket a tejpiac jelenlegi gazdasági körülményei és az ellátási lánc szerkezete indokolják. Ezért célszerű azokat kellően hosszú ideig alkalmazni, hogy hatásukat teljes mértékben kifejthessék. Az intézkedéseknek azonban – tekintettel messze ható jellegükre – átmenetinek kell lenniük, és felül kell vizsgálni a működésüket, valamint azt, hogy szükség van-e további alkalmazásukra. Az értékelést a tejpiaci fejleményekről szóló két bizottsági jelentésnek kell tartalmaznia – az elsőt 2014. június 30-ig, a másodikat 2018. december 31-ig kell előterjeszteni –, amelyek a mezőgazdasági termelőket közös termelési megállapodások megkötésére ösztönző lehetséges intézkedésekre is kiterjednek.

(22) Bizonyos hátrányos helyzetű uniós régiók gazdasága erősen függ a tejtermeléstől. E régiók sajátosságai miatt az általános politikákat igényeik jobb kielégítése érdekében ki kell igazítani. A közös agrárpolitika már rendelkezik egyedi intézkedésekről az ezen hátrányos helyzetű régiókra vonatkozóan. Az e rendeletben rögzített további szakpolitikai intézkedések hozzájárulhatnak az ilyen régiók tejtermelői helyzetének erősítéséhez. Ezeket a hatásokat azonban a fent említett jelentésekben elemezni kell, amelyek alapján a Bizottságnak szükség esetén javaslatokat kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(23) Annak biztosítása érdekében, hogy a tej- és tejtermékágazaton belüli termelői szervezeteknek, illetve termelői szervezetek társulásainak céljai és feladatai egyértelműen meghatározásra kerüljenek, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a transznacionális termelői szervezetek és a termelői szervezetek transznacionális társulásai elismerésének feltételeire, az azok létrehozására vonatkozó szabályokra és a transznacionális együttműködés esetében nyújtható adminisztratív segítség feltételeire, valamint a termelői szervezet tárgyalásai által érintett nyers tej mennyiségének számítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

(24) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. A termelői szervezetek, társulásaik és a szakmaközi szervezetek elismerési feltételeivel, e szervezeteknek a tárgyalások által érintett nyers tej mennyiségére vonatkozó értesítéseivel, a tagállamok által e szervezetekre és az OEM és OFJ által védett sajtok kínálatának szabályozására vonatkozóan a Bizottságnak megküldendő értesítésekkel, a tej- és tejtermék-ágazatbeli megállapodások, döntések és összehangolt magatartások, valamint szerződéses viszonyok részletes szabályaival, az ezen ágazatban alkalmazandó kötelező nyilatkozatok tartalmával, formájával és ütemezésével, a nyers tej mezőgazdasági termelők általi szállítására vonatkozó szerződések bizonyos tényezőivel, valamint a Bizottságnak a tagállamok által e tekintetben hozott döntésekről való értesítésével kapcsolatos végrehajtási hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek [1] megfelelően kell gyakorolni.

(25) Tekintettel a Bizottságnak az uniós versenypolitika terén fennálló hatásköreire és az említett jogi aktusok sajátos jellegére, a Bizottságnak a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül kell határoznia arról, hogy a tej- és tejtermékágazatban meglévő bizonyos megállapodások és összehangolt magatartások összeegyeztethetetlenek-e az Unió versenyjogi szabályaival, hogy egy adott termelői szervezet egynél több tagállamot érintő tárgyalásaira sor kerülhet-e, és hogy a tagállamok által az OEM vagy OFJ által védett sajtok kínálatának szabályozására megállapított egyes előírásokat hatályon kívül kell-e helyezni.

(26) Ezért az 1234/2007/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1234/2007/EK rendelet módosításai

Az 1234/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 122. cikk első bekezdésének a) pontjában a következő alpont kerül beillesztésre:

„iiia. tej és tejtermékek;”

2. A 123. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok olyan szakmaközi szervezeteket is elismerhetnek, amelyek:

a) hivatalosan kérték elismerésüket, és olyan gazdasági tevékenységek képviselőiből állnak, amelyek a nyers tej előállításához és az ellátási lánc következő szakaszai közül legalább az egyikhez kapcsolódnak: a tej- és tejtermékágazat termékeinek feldolgozása vagy kereskedelme, beleértve a forgalmazást;

b) az a) pontban említett képviselők összességének vagy egy részének kezdeményezésére jöttek létre;

[1] HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

c) az adott szakmaközi szervezetek tagjai és a fogyasztók érdekeinek figyelembevételével az Unió egy vagy több régiójában az alább felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytatnak:

i. a termelés és a piac ismeretének és átláthatóságának növelése, többek között a már megkötött nyerstejszállítási szerződések tekintetében az árakra, mennyiségekre és a szerződéses időtartamra vonatkozó statisztikai adatok közzététele és a potenciális jövőbeli regionális, nemzeti és nemzetközi szintű piaci fejlemények elemzése révén;

ii. hozzájárulás a tej és a tejtermékek forgalomba hozatalának jobb koordinációjához, különösen kutatás és piacelemzés révén;

iii. a belső és külső piacokon forgalmazott tej és tejtermékek fogyasztásának előmozdítása, valamint az azokra vonatkozó információk szolgáltatása;

iv. a potenciális exportpiacok felkutatása;

v. az uniós szabályoknak megfelelő szabványos szerződésminták kidolgozása a nyers tej felvásárlók számára történő eladása és/vagy feldolgozott termékek nagy- és kiskereskedők számára történő szállítása tekintetében, figyelembe véve a tisztességes versenyfeltételek kialakításának szükségességét, és elkerülve a piac torzulásait;

vi. azon információk biztosítása és kutatások elvégzése, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a termelés a piaci igényeknek, valamint a fogyasztói ízlésnek és elvárásoknak jobban megfelelő termékekhez igazodjon, különös tekintettel a termékminőségre és a környezetvédelemre;

vii. a tejágazat termelési potenciáljának fenntartása és fejlesztése, többek között az innováció előmozdítása és az alkalmazott kutatási és fejlesztési programok támogatása révén a tej és tejtermékek kínálta lehetőségek maradéktalan kihasználása érdekében, különös tekintettel a fogyasztó számára vonzóbb, hozzáadott értéket képviselő termékek létrehozására;

viii. az állat-egészségügyi termékek kisebb mértékű felhasználását, az egyéb inputanyagok jobb kezelését, valamint az élelmiszer-biztonság és az állategészségügy javítását lehetővé tévő módszerek felkutatása;

ix. olyan módszerek és eszközök kidolgozása, amelyek segítségével a termék minősége a termelés és a forgalmazás valamennyi szakaszában javítható;

x. az ökológiai termelésben rejlő lehetőségek kiaknázása, az ilyen típusú termelés, valamint az eredetmegjelöléssel, minőségi védjegyekkel (tanúsító védjegyekkel) és földrajzi árujelzőkkel ellátott termékek termelésének védelme és előmozdítása; illetve

xi. az integrált termelés vagy egyéb környezetbarát termelési módszerek terjesztése."

3. A II. rész II. címének II. fejezetében a következő szakasz kerül beillesztésre:

„IIA. szakasz

A tej- és tejtermékágazatban működő termelői és szakmaközi szervezetekre vonatkozó szabályok

126a. cikk

A tej- és tejtermékágazatban működő termelői szervezetek és társulásaik elismerése

(1) A tagállamok termelői szervezetként ismernek el a tej- és tejtermékágazatban minden olyan elismerést kérelmező jogi személyt vagy jogi személyek egyértelműen meghatározott részét, amely teljesíti az alábbi feltételeket:

a) megfelel a 122. cikk első bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott követelményeknek;

b) a működési területén rendelkezik egy, az érintett tagállam által meghatározandó minimális taglétszámmal és/vagy minimális forgalmazható termelési mennyiséggel;

c) elegendő bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy megfelelően végzi tevékenységét, mind a ráfordított idő, mind a hatékonyság és a kínálat koncentrációja tekintetében;

d) alapszabálya összhangban áll e bekezdés a), b) és c) pontjával.

(2) Kérelem alapján a tagállamok elismerhetik a tej- és tejtermékágazatban működő elismert termelői szervezetek társulását, ha az érintett tagállam úgy ítéli meg, hogy a társulás képes eredményesen elvégezni egy elismert termelői szervezet minden tevékenységét, és megfelel az (1) bekezdésben előírt feltételeknek.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2012. április 2-át megelőzően, a nemzeti jog alapján elismert és az e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő termelői szervezeteket a 122. cikk első bekezdése a) pontjának iiia. alpontja alapján elismert termelői szervezeteknek kell tekinteni.

2012. április 2-át megelőzően a nemzeti jog alapján elismert azon termelői szervezetek, amelyek nem felelnek meg az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, 2012. október 3-ig folytathatják tevékenységüket a nemzeti jog alapján.

(4) A tagállamok:

a) a kérelem és valamennyi vonatkozó bizonyíték benyújtásától számított négy hónapon belül határoznak a termelői szervezet elismeréséről; a kérelmet abban a tagállamban kell benyújtani, ahol a szervezet székhelye található;

b) általuk meghatározott időközönként ellenőrzik, hogy az elismert termelői szervezetek és társulásaik betartják-e e fejezet előírásait;

c) az e fejezetben előírt intézkedések be nem tartása vagy a végrehajtás során fellépő szabálytalanságok esetén az általuk meghatározott megfelelő szankciókat alkalmazzák az érintett szervezetekre és társulásaikra, és adott esetben eldöntik, hogy vissza kell-e vonni az elismerést;

d) minden évben legkésőbb március 31-ig tájékoztatják a Bizottságot az előző naptári évben hozott, elismerések megadására, megtagadására vagy visszavonására vonatkozó valamennyi határozatukról.

126b. cikk

A tej- és tejtermékágazatban működő szakmaközi szervezetek elismerése

(1) A tagállamok tej- és tejtermékágazatban működő szakmaközi szervezeteket akkor ismerhetnek el, ha az említett szervezetek:

a) megfelelnek a 123. cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek;

b) az érintett terület egy vagy több régiójában folytatják tevékenységeiket;

c) a 123. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett gazdasági tevékenységek jelentős részét végzik;

d) ők maguk nem foglalkoznak tej- és tejtermékek előállításával, feldolgozásával, illetve forgalmazásával.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2012. április 2-át megelőzően, a nemzeti jog alapján elismert és az e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő szakmaközi szervezeteket a 123. cikk (4) bekezdése alapján szakmaközi szervezetként kell elismerni.

(3) Amennyiben a tagállamok élnek azzal a lehetőséggel, hogy az (1) és/vagy (2) bekezdés értelmében elismerjenek egy szakmaközi szervezetet, a tagállamok:

a) a kérelem és valamennyi vonatkozó bizonyíték benyújtásától számítva négy hónapon belül határoznak a szakmaközi szervezet elismeréséről; a kérelmet abban a tagállamban kell benyújtani, ahol a szervezet székhelye található;

b) általuk meghatározott időközönként ellenőrzik, hogy az elismert szakmaközi szervezetek megfelelnek-e az elismerésükre vonatkozó feltételeknek;

c) az e rendeletben előírt intézkedések be nem tartása vagy a végrehajtás során fellépő szabálytalanságok esetén az általuk meghatározott megfelelő szankciókat alkalmazzák az érintett szervezetekre, és adott esetben eldöntik, hogy vissza kell-e vonni az elismerést;

d) visszavonják az elismerést, ha:

i. az elismerés tekintetében e cikkben meghatározott követelmények és feltételek már nem teljesülnek;

ii. a szakmaközi szervezet szerepet vállal bármely, a 177a. cikk (4) bekezdésében említett megállapodásban, döntésben vagy összehangolt magatartásban, bármely egyéb – a nemzeti törvény szerinti – szankció alkalmazásának sérelme nélkül;

iii. a szakmaközi szervezet nem tesz eleget a 177a. cikk (2) bekezdésében említett értesítési kötelezettségnek;

e) minden évben legkésőbb március 31-ig tájékoztatják a Bizottságot az előző naptári évben hozott, elismerés megadására, megtagadására vagy visszavonására vonatkozó valamennyi határozatukról.

126c. cikk

Szerződésre irányuló tárgyalások a tej- és tejtermékágazatban

(1) A 122. cikknek megfelelően elismert, mezőgazdasági termelőket tömörítő tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek tárgyalásokat folytathatnak mezőgazdasági termelő tagjaik nevében azok közös termelésének egy része vagy egésze tekintetében a nyers tejnek a termelő által a nyers tej feldolgozója vagy a 185f. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti begyűjtője számára történő szállítására vonatkozó szerződésről.

(2) A termelői szervezet tárgyalásokat folytathat:

a) függetlenül attól, hogy a mezőgazdasági termelők átruházzák-e a nyers tej feletti tulajdonjogot a termelői szervezetre vagy sem;

b) függetlenül attól, hogy a tárgyalt ár azonos-e a mezőgazdasági termelő tagok egy részének vagy összességének közös termelése tekintetében;

c) feltéve, hogy az adott termelői szervezet tekintetében:

i. az ilyen tárgyalások által érintett nyers tej mennyisége nem haladja meg a teljes uniós termelés 3,5 %-át; és

ii. az ilyen tárgyalások által érintett nyers tejnek bármely adott tagállamban termelt mennyisége nem haladja meg az adott tagállam teljes nemzeti termelésének 33 %-át; és

iii. az ilyen tárgyalások által érintett nyers tejnek bármely adott tagállamba szállított mennyisége nem haladja meg az adott tagállam nemzeti termelésének 33 %-át;

d) feltéve, hogy az érintett mezőgazdasági termelők nem tagjai más termelői szervezetnek, amely szintén ilyen szerződésekre irányuló tárgyalásokat folytat a nevükben; a tagállamok azonban kellően indokolt esetben eltérhetnek ettől a feltételtől, amennyiben a mezőgazdasági termelők két különálló termelői egysége különböző földrajzi területen helyezkedik el;

e) feltéve, hogy a nyers tejre nem vonatkozik egyéb, a mezőgazdasági termelő szövetkezeti tagságából származó olyan kötelezettség, hogy a szövetkezet alapszabályában lefektetett feltételeknek, vagy az abban megállapított, illetve abból eredő szabályoknak és határozatoknak megfelelően a tejet leadja; és

f) feltéve, hogy a termelői szervezet értesíti az ezen tárgyalások által érintett nyers tej mennyiségéről azon tagállam vagy tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben tevékenységet folytat.

(3) A termelői szervezet a (2) bekezdés c) pontja ii. és iii. alpontjában meghatározott feltételektől függetlenül tárgyalásokat folytathat az (1) bekezdés értelmében, ha az adott termelői szervezet esetében a tárgyalások által érintett – 500 000 tonnánál alacsonyabb teljes éves nyerstej-termeléssel rendelkező tagállamban termelt, vagy ilyen tagállamba szállított – nyers tej mennyisége nem haladja meg az adott tagállam teljes nemzeti termelésének 45 %-át.

(4) E cikk alkalmazásában a termelői szervezetekre történő bármely hivatkozás a termelői szervezetek társulásait is magában foglalja.

(5) A (2) bekezdés c) pontja és a (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság az általa megfelelőnek tartott módon a legfrissebb rendelkezésre álló információk alapján közzéteszi az Unióban és a tagállamokban termelt nyers tej mennyiségét.

(6) A (2) bekezdés c) pontjától és a (3) bekezdéstől eltérve – még akkor is, ha nem valósul meg az ezekben megállapított küszöbértékek túllépése – az e bekezdés második albekezdésében említett versenyhatóság eseti alapon dönthet úgy, hogy a termelői szervezetnek adott tárgyalást vagy újból meg kell nyitnia, vagy arra egyáltalán nem kerülhet sor, ha ezt a verseny fenntartása érdekében szükségesnek ítéli, vagy azért, hogy a tejfeldolgozást végző kis- és középvállalkozások ne kerüljenek súlyosan hátrányos helyzetbe a területén.

Egynél több tagállamot érintő tárgyalások esetén az első albekezdésben említett határozatot a Bizottság a 195. cikk (2) bekezdésében vagy a 196b. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül hozza meg. Más esetekben e határozatot annak a tagállamnak a nemzeti versenyhatósága hozza meg, amelyre a tárgyalások vonatkoznak.

Az e bekezdésben említett határozatok az érintett vállalkozások értesítésének időpontját követően alkalmazandók.

(7) E cikk alkalmazásában:

a) »nemzeti versenyhatóság«: a Szerződés 101. és 102. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (*) 5. cikkében említett hatóság;

b) »kis- és középvállalkozás«: a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás (**) szerinti mikro-, kis- és középvállalkozás.

(8) Az a tagállam, ahol e cikknek megfelelően tárgyalásokat folytatnak, értesíti a Bizottságot a (2) bekezdés f) pontja és a (6) bekezdés alkalmazásáról.

126d. cikk

Oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott sajt kínálatának szabályozása

(1) A 122. cikk első bekezdésének a) pontja értelmében elismert termelői szervezet, a 123. cikk (4) bekezdése értelmében elismert szakmaközi szervezet, vagy az 510/2006/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében említett csoportosulás kérelme alapján a tagállamok – korlátozott időtartamra – kötelező szabályokat állapíthatnak meg az 510/2006/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott sajt kínálatának szabályozására.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak meg kell felelniük a (4) bekezdésben megállapított feltételeknek, és előfeltételük az 510/2006/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett földrajzi területen lévő felek közötti előzetes megállapodás. E megállapodásnak a tejtermelők legalább kétharmada vagy az (1) bekezdésben említett sajt előállításához felhasznált nyers tej legalább kétharmadát képviselő képviselőik, és adott esetben az 510/2006/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett földrajzi területen előállított ilyen sajt termelésének legalább kétharmadát képviselő termelők legalább kétharmada között kell létrejönnie.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában, az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott sajt vonatkozásában a nyers tej e sajt termékleírásában szereplő származási földrajzi területének meg kell egyeznie az e sajt vonatkozásában az 510/2006/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett földrajzi területtel.

(4) Az (1) bekezdésben említett szabályok

a) csak az érintett termék kínálatának szabályozására vonatkoznak, és céljuk e sajt kínálatának a kereslethez történő igazítása;

b) csak az érintett termékre érvényesek;

c) legfeljebb három évre tehetők kötelezővé, mely időszak után az (1) bekezdésben említett új kérelem alapján megújíthatók;

d) nem okozhatnak kárt az (1) bekezdésben említett szabályok hatálya alá tartozó termékeken kívüli egyéb termékek kereskedelmében;

e) nem vonatkoznak az érintett sajt első ízben történő forgalmazása utáni ügyletekre;

f) nem tesznek lehetővé árrögzítést, ideértve az árak tájékoztató vagy ajánlás jellegű rögzítését is;

g) nem tarthatják vissza az érintett termék egyébként rendelkezésre álló mennyiségének túlságosan nagy részét;

h) nem eredményezhetnek megkülönböztetést, nem állíthatnak akadályt a piacra újonnan belépők elé, illetve nem érinthetik hátrányosan a kistermelőket;

i) hozzájárulnak az érintett termék minőségének fenntartásához és/vagy fejlesztéséhez;

j) a 126c. cikk sérelme nélkül alkalmazandók.

(5) Az (1) bekezdésben említett szabályokat közzé kell tenni az érintett tagállam egy hivatalos kiadványában.

(6) A tagállamok ellenőrzéseket folytatnak a (4) bekezdésben megállapított feltételek teljesülésének biztosítása érdekében, és ha az illetékes nemzeti hatóság úgy ítéli meg, hogy e feltételeket nem teljesítették, hatályon kívül helyezi az (1) bekezdésben említett szabályokat.

(7) A tagállamok azonnal értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett, általuk elfogadott szabályokról. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat az ilyen szabályokról szóló értesítésekről.

(8) A Bizottság bármikor elfogadhat végrehajtási jogi aktusokat egy tagállam arra való kötelezésére vonatkozóan, hogy helyezze hatályon kívül az általa az (1) bekezdésnek megfelelően megállapított szabályokat, amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e szabályok nem felelnek meg a (4) bekezdésben megállapított feltételeknek, a belső piac jelentős részén akadályozzák vagy torzítják a versenyt, vagy veszélyeztetik a szabad kereskedelmet vagy az EUMSZ 39. cikke célkitűzéseinek elérését. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 195. cikk (2) bekezdésében vagy a 196b. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül kell elfogadni.

126e. cikk

A Bizottság hatáskörei a tej- és tejtermékágazatban működő termelői és szakmaközi szervezetek vonatkozásában

(1) A termelő szervezetekre, valamint azok társulásaira vonatkozó célok és feladatok egyértelmű meghatározása, valamint az ilyen szervezetek fellépésének hatékonyságához – szükségtelen terhek előírása nélkül – való hozzájárulás érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 196a. cikknek megfelelően, amely előírja:

a) a transznacionális termelői szervezetek és a termelői szervezetek transznacionális társulásai elismerésének feltételeit;

b) a létrehozásra vonatkozó szabályokat és az illetékes hatóságok által a transznacionális együttműködés esetében nyújtható adminisztratív segítség feltételeit;

c) a 126c. cikk (2) bekezdése c) pontjában és a (3) bekezdésében említett tárgyalások által érintett nyers tej mennyiségének kiszámításával kapcsolatos további szabályokat.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek az alábbiakhoz szükséges részletes szabályokat írják elő:

a) a termelői szervezetek és társulásaik, valamint a szakmaközi szervezetek 126a. és 126b. cikkben meghatározott elismerési feltételeinek végrehajtása;

b) a 126c. cikk (2) bekezdése f) pontjában említett értesítés;

c) a tagállamok által a 126a. cikk (4) bekezdése d) pontjával, a 126b. cikk (3) bekezdése e) pontjával, a 126c. cikk (8) bekezdésével és a 126d. cikk (7) bekezdésével összhangban a Bizottságnak küldendő értesítések;

d) a transznacionális együttműködés esetében nyújtható adminisztratív segítséggel kapcsolatos eljárások.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 196b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) HL L 1., 2003.1.4., 1. o. Megjegyzés: Az 1/2003/EK rendelet címe az Európai Közösséget létrehozó szerződés cikkei újraszámozásának figyelembevétele érdekében kiigazításra került, a Lisszaboni Szerződés 5. cikkének megfelelően; eredetileg a Szerződés 81. és 82. cikke.

(**) HL L 124., 2003.5.20., 36. o."

4. A 175. cikkben az „e rendelet 176–177. cikkére is figyelemmel" mondatrészt az „e rendelet 176–177a. cikkére is figyelemmel" mondatrész váltja fel.

5. A következő cikk kerül beillesztésre:

„177a. cikk

Megállapodások, döntések és összehangolt magatartások a tej- és tejtermékágazatban

(1) Az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó az elismert szakmaközi szervezetek azon megállapodásaira, döntéseire és összehangolt magatartásaira, amelyek célja az e rendelet 123. cikke (4) bekezdésének c) pontjában említett tevékenységek végzése.

(2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazandó, ha:

a) a megállapodásokról, döntésekről és összehangolt magatartásokról értesítették a Bizottságot; és

b) a Bizottság az általa kért valamennyi információ kézhezvételét követő három hónapon belül – a 195. cikk (2) bekezdésében vagy a 196b. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül – nem állapította meg, hogy az adott megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás összeegyeztethetetlen az uniós szabályokkal.

(3) A megállapodások, döntések és összehangolt magatartások a (2) bekezdés b) pontjában említett időszak lejártáig nem léptethetők hatályba.

(4) Az uniós szabályokkal összeegyeztethetetlennek kell minősíteni minden esetben az olyan megállapodásokat, döntéseket és összehangolt magatartásokat, amelyek:

a) az Unión belül a piacok bármilyen formában történő felosztásához vezethetnek;

b) befolyásolhatják a piacszervezés zavartalan működését;

c) a verseny torzulásait okozhatják, és nem feltétlenül szükségesek a szakmaközi szervezet tevékenysége révén követett közös agrárpolitikai célok eléréséhez;

d) az árak rögzítésével járnak;

e) megkülönböztetést eredményezhetnek vagy megszüntethetik a versenyt a szóban forgó termékek jelentős részére vonatkozóan.

(5) Ha a Bizottság a (2) bekezdés b) pontjában említett időszak lejártát követően úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdés alkalmazásának feltételei nem teljesülnek, akkor – a 195. cikk (2) bekezdésében vagy a 196b. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül – határozatot hoz, amelyben kimondja, hogy az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó a szóban forgó megállapodásra, döntésre vagy összehangolt magatartásra.

Ez a bizottsági határozat nem alkalmazandó az érintett szakmaközi szervezetnek a határozatról való értesítésének időpontját megelőzően, kivéve, ha a szakmaközi szervezet helytelen tájékoztatást adott vagy visszaélt az e cikk (1) bekezdésében biztosított mentességgel.

(6) Több évre szóló megállapodások esetében az első évben tett értesítés érvényes a megállapodás következő éveire. Mindemellett ebben az esetben a Bizottság saját kezdeményezésére vagy egy másik tagállam kérésére bármikor megállapíthat összeegyeztethetetlenséget.

(7) A Bizottság az e cikk egységes alkalmazásához szükséges intézkedéseket meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 196b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni."

6. A 184. cikk a következőképpen módosul:

a) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. 2010. december 31. és 2012. december 31. előtt az Európai Parlament és a Tanács részére a piaci helyzet alakulásáról és a tejkvótarendszer ezt követő zökkenőmentes, fokozatos megszüntetésének feltételeiről, adott esetben megfelelő javaslatok kíséretében;"

b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„9. 2014. június 30-ig és 2018. december 31-ig az Európai Parlament és a Tanács részére a piaci helyzet alakulásáról a tej- és tejtermékágazatban és különösen a 122. cikk első bekezdése a) pontja iiia. alpontjának és 123. cikke (4) bekezdésének, valamint 126c., 126d., 177a., 185e. és 185f. cikkének alkalmazásáról, különösen a hátrányos helyzetű régiók tejtermelőire és tejtermelésére gyakorolt hatásokat a termelés e régiókban való fenntartásának általános célja tekintetében értékelve, és kitérve azokra a lehetséges intézkedésekre is, amelyek a mezőgazdasági termelőket közös termelési megállapodások megkötésére ösztönzik, a megfelelő javaslatokkal együtt."

7. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„185e. cikk

Kötelező bejelentések a tej- és tejtermékágazatban

2015. április 1-jétől kezdődően a nyers tej első felvásárlói havonta bejelentik az illetékes nemzeti hatóságnak a hozzájuk szállított nyers tej mennyiségét.

E cikk és a 185f. cikk alkalmazásában az »első felvásárló« olyan vállalkozás vagy csoport, amely a termelőktől az alábbi célokból tejet vásárol:

a) begyűjtés, csomagolás, tárolás, hűtés vagy feldolgozás céljából, többek között szerződés alapján;

b) egy vagy több, tej vagy egyéb tejtermékek kezelésével vagy feldolgozásával foglalkozó vállalkozás részére történő értékesítés.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdésben említett nyerstej-mennyiségről.

A Bizottság az ilyen nyilatkozatok tartalmára, formájára és időzítésére vonatkozó szabályokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat, valamint a tagországok által e cikknek megfelelően megküldendő értesítésekkel kapcsolatos intézkedéseket fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 196b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

185f. cikk

Szerződéses kapcsolatok a tej- és tejtermékágazatban

(1) Ha valamely tagállam úgy dönt, hogy írásbeli szerződést kell kötni minden olyan esetben, amikor a területén belül egy mezőgazdasági termelő egy nyerstej-feldolgozónak nyers tejet szállít, és/vagy ha úgy dönt, hogy az első felvásárlók kötelesek a nyers tej mezőgazdasági termelők általi szállítására vonatkozó szerződés megkötésére vonatkozó írásbeli ajánlatot tenni, akkor e szerződésnek és/vagy az ezen, szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatnak teljesítenie kell a (2) bekezdésben megállapított feltételeket.

Ha a tagállam úgy dönt, hogy írásbeli szerződést kell kötni minden olyan esetben, amikor egy mezőgazdasági termelő egy nyerstej-feldolgozónak nyers tejet szállít, arról is döntenie kell, hogy a felek között kötött ilyen szerződés a szállítás mely szakaszára vagy szakaszaira vonatkozik, ha a nyers tej szállítását egy vagy több begyűjtő végzi. E cikk alkalmazásában a »begyűjtő« olyan vállalkozás, amely egy mezőgazdasági termelőtől vagy egy másik begyűjtőtől elszállítja a nyers tejet egy nyerstej-feldolgozóhoz vagy egy másik begyűjtőhöz, és a nyers tej tulajdonjoga minden esetben átszáll.

(2) A szerződést és/vagy a szerződésre vonatkozó ajánlatot:

a) a szállítás megkezdése előtt kell elkészíteni;

b) írásban kell rögzíteni; és

c) annak tartalmaznia kell különösen az alábbi elemeket:

i. a szállított tejért fizetendő árat, amely:

— állandó és a szerződésben rögzített, és/vagy

— kiszámítására a szerződésben megállapított különböző tényezők összesítésével kerül sor, amelyek között szerepelhetnek a piaci fejlemények változását tükröző piaci mutatók, a szállított mennyiség és a szállított nyers tej minősége vagy összetétele;

ii. a szállítható és/vagy szállítandó nyers tej mennyiségét és a szállítások ütemezését;

iii. a szerződés időtartamát, amely vagy határozott, vagy határozatlan lehet és a felmondási záradékot;

iv. a kifizetési időszakokra és az eljárásokra vonatkozó részleteket;

v. a nyers tej átvételére vagy szállítására vonatkozó rendelkezéseket; valamint

vi. a *vis maior* esetén alkalmazandó szabályokat.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve nem írható elő szerződés és/vagy szerződésre vonatkozó ajánlat akkor, ha a mezőgazdasági termelő a nyers tejet olyan szövetkezetnek szállítja, amelynek a tagja, és amennyiben e szövetkezet alapszabálya vagy az abban megállapított, illetve abból eredő szabályok és határozatok a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában megállapított rendelkezésekkel azonos hatású rendelkezéseket tartalmaznak.

(4) A mezőgazdasági termelők, nyerstej-begyűjtők vagy -feldolgozók által kötött szállítási szerződések valamennyi eleméről – ideértve a (2) bekezdés c) pontjában említett elemeket is – a felek szabadon tárgyalhatnak.

Eltekintve az első albekezdéstől,

i. ha egy tagállam úgy dönt, hogy a nyers tej szállítására az e cikk (1) bekezdésének megfelelően kötelezővé teszi írásbeli szerződés megkötését, megállapíthat egy minimális időtartamot, amely csak a mezőgazdasági termelő és a nyers tej első felvásárlója közötti írásbeli szerződésekre alkalmazandó. E minimális időtartamnak legalább hat hónapnak kell lennie, és nem hátráltathatja a belső piac megfelelő működését; és/vagy

ii. ha egy tagállam úgy dönt, hogy a nyers tej első felvásárlója köteles a mezőgazdasági termelőnek az (1) bekezdésnek megfelelően írásbeli szerződésre vonatkozó ajánlatot tenni, akkor úgy is rendelkezhet, hogy a szerződés vonatkozásában az ajánlatnak tartalmaznia kell a nemzeti jogszabályok szerint e célra meghatározott minimális időtartamot. E minimális időtartamnak legalább hat hónapnak kell lennie, és nem hátráltathatja a belső piac megfelelő működését.

A második albekezdés nem érinti a mezőgazdasági termelő arra vonatkozó jogát, hogy visszautasítsa e minimális időtartamot, feltéve, hogy azt írásban teszi. Ebben az esetben a felek szabadon tárgyalhatnak a szerződés valamennyi eleméről, ideértve a (2) bekezdés c) pontjában említett elemeket is.

(5) Az a tagállam, amely az e cikkben említett lehetőségeket alkalmazza, köteles értesíteni a Bizottságot azok alkalmazásának módjáról.

(6) A Bizottság az e cikk (2) bekezdése a) és b) pontjának, valamint (3) bekezdésének egységes alkalmazásához. szükséges intézkedéseket meghatározó végrehajtási jogi aktusokat, valamint a tagországok által e cikknek megfelelően megküldendő értesítésekkel kapcsolatos intézkedéseket fogadhat el. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 196b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni."

8. A VII. rész I. fejezete az alábbi cikkekkel egészül ki:

„196a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 126e. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól, 2012. április 2-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 126e. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 126e. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

196b. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy olyan bizottság segíti, amelynek elnevezése a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság. Ez a bizottság a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési

mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) HL L 55., 2011.2.28.,13. o."

9. A 204. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A tej- és tejtermékágazat vonatkozásában a 122. cikk első bekezdése a) pontjának iiia. alpontja, a 123. cikk (4) bekezdése, a 126a., 126b., 126e., valamint a 177a. cikk 2012. április 2-től 2020. június 30-ig alkalmazandó, a 126c., 126d., 185e. és 185f. cikk pedig 2012. október 3-tól 2020. június 30-ig alkalmazandó."

2. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet 2012. április 2-től alkalmazandó.

Az 1234/2007/EK rendelet e rendelet által beillesztett 126c., 126d., 185e. és 185f. cikkét azonban 2012. október 3-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2012. március 14-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
N. WAMMEN